

Prins, prinsesje

Wouter van Schie
© 2002, 2006

Rollen

Mevrouw String, directrice gevangenis
Siep, cipier (v, ev. m)
Liselot
Troumie
Felicia
Possie
Billy
Reva
Antonio
Kenny
Milan
Jonno
Pedro
Julian
Het Geweten

(opmerking: de verschillende gewetens van Felicia, Billy, enz. kunnen ook door een ander (één of meer extra personen) worden gespeeld. Deze houdt of houden dan in het begin de monoloogjes en stelt of stellen de meiden aan het publiek voor. Dit geweten zou vervolgens dezelfde persoon of personen kunnen zijn als het 'Geweten' verderop in het stuk.)

(In dit geval kun je er ook voor kiezen om in de monoloogjes 'ik' telkens door 'zij/ze' te vervangen, maar noodzakelijk is dat niet)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail: makoenders@kpnmail.nl.

Voor meer informatie en contact met Makoenders, zie www.makoenders.nl.

DEEL 1 (op het plein)

(het geweten van) FELICIA: *(tot publiek)* Hallo, ik ben Felicia, 20 jaar. Ik kom uit een dorp hier niet ver vandaan. Ik noem de naam niet, want het mag ook geen naam hebben... *(somber)* Mijn God, wat een armzalige toestand daar... Iedereen werkt er op het land, of luiert. Ze maken ruzie om niks, drukte om niks, en: er is helemaal geen liefde... Kun je je dat voorstellen? Een liefdeloze bende? Mannen en vrouwen die al jaren bij elkaar zijn óf elkaar net hebben leren kennen. Die kinderen krijgen, en nog meer kinderen... Kleinkinderen, nog meer kleinkinderen... En dan is er al die jaren helemaal geen liefde in het spel... niet voor elkaar en niet voor zichzelf... Dát noem ik nou droevig... Felicia, what's in a name? Mijn naam betekent geluk... Nou, wát een geluk heb ik daar in dat dorp gehad... *(schudt hoofd; dan, blijer)* Geef mij de stad maar, met zijn dolle nachten, discotheken, mooie mannen en elke avond weer een verrassing. *(zeer blij)*

(het geweten van) BILLY: *(op)* ...Als je het over mij hebt... bedankt. *(gaat naast Felicia zitten, maar kijkt haar niet aan)* Ik ben ook zo'n vrolijk geval... Vader aan de drank, moeder aan het werk. Twee broers, vijf zussen... Ik ben de jongste van het stel, 19. Heb alle voorbeelden voor me gehad. Goede voorbeelden... ja hoor... Mijn oudste zus speelt al sinds haar vijftiende de hoer, dat bedoel ik nou... Maar aan mijn lijf geen polonaise! Ik ben ánders! Ik ga het maken! Zie ik er niet goed uit? Daar gaat het toch om, om je looks? Zoals de kerels naar mij kijken, hè, de hele dag door. En fluiten natuurlijk. Nah, ze kunnen naar me fluiten... Ik heb Kenny al... Nou ja, heb... eigenlijk hád. 't Is over, uit. Misschien niet voorgoed, misschien ook wel *(nadenkend)* Wat zie ik nou eigenlijk in die goser... Het is eigenlijk gewoon een grote eikel..., maar ja, wel een lekker ding...!

(het geweten van) LISELOT: *(op)* ...Had je het over mij? Val je tegenwoordig op vrouwen? Tsss.... Gaat het dan zo slecht met je liefdesleven? *(neemt plaats bij de andere twee, kijkt ze niet aan)* Nou, met dat van mij gaat het..., gaat het... *(barst in snikken uit; dan, naar publiek)* Ja, ik zit te janken... Kan me niks schelen. Ik ben de schaamte al voorbij. Moet ook wel, want als je zo vaak huilt als ik, doet het niets als anderen je zien grien. Dat is ook een soort bevrijding, als je kunt janken waar andere mensen bij zijn. ...Waarom huilt dat kind, denken jullie? Nu, dat 'kind' telt toevallig wel 20 lentes, dus ik ben al aardig volwassen... Tja... Alles had ik mee, mijn ouders hadden de poen, ik de levenslust én de onbezonnenheid om dingen te doen die niet mogen. Je moet weten: ik mocht dus écht helemaal niks thuis. 'Beschermd opgevoed', heet dat. Kun je je voorstellen? Om 11.00 uur 's avonds thuiskomen op je zestiende terwijl voor heel je vriendenclub de nacht dan pas begint. God, wat heb ik thuis een ruzie gemaakt... Op mijn achttiende ging ik het huis uit, dacht ik het zelf wel even te proberen. Ik ben nu twee jaar verder. Twee jaar wijzer en twee jaar armer: Ik heb geen geld meer én geen illusies... Maar ik heb mezelf nog én mijn vertrouwen... *(diepe zucht)* O God...

(het geweten van) TROUMIE: *(op, gaat erbij zitten, kijkt de anderen niet aan)* ...God, die kan ik af en toe niet volgen... En ik denk wel eens: loop ik nou achter hém aan of hij achter mij... Trouwens, God is een vrouw, dat weet ik gewoon zeker. Maar goed... Volgens mij zit het zo: mannen willen het liefste honderd verschillende vrouwen in hun leven liefhebben, maar daarentegen willen ál die vrouwen eigenlijk maar één man, en dat is ook nog eens voor alle vrouwen dezelfde man, namelijk: de prins op het witte paard... Tja, maar er is één probleem: die bestaat niet. Mannen weten dat hun droomvrouw een verzinzel is, en zodra ze dat doorhebben zoeken ze haar ook niet meer. Iedere vrouw is dan goed voor ze: een vrouw is ten slotte maar een vrouw... Wil

jij die vrouw? Goed, ach joh, dan neem ik wel een andere... Maar wij vrouwen: wij zien in iedere knappe vent die we tegenkomen de ware Jacob, willen alleen hém, geloven in hém en blijven net zo lang in hem geloven als 'de prins op het witte paard' tótdat het tegendeel blijkt... En dan heb je de poppen aan het dansen...

Ik had hem al eens gevonden. Angèl heette hij, je zou het niet geloven, en hij leek écht een engel. Dat er een B voor moest had ik pas later in de gaten. Een jongen uit Ierland, trouwens. Nou, ook bij die Ier zat er duidelijk nog een B voor... Man, man, wat een drankorgel. Net als mijn vader...

(het geweten van) POSSIE: (op)... Of de mijne! Mannen zijn klojo's, eikels, hufters, zakkenwassers of lapswanzen. Ik ben al 25 maar ik moet de eerste normale kerel nog tegenkomen! Het is allemaal gewetenloos tuig! Ze jatten van je, ze lichten je op, ze bestellen je van je geld of van je maagdelijkheid óf, nog erger, zoals mijn vader, van je toekomst... Nauwelijks geld voor school hadden we thuis, zowat geen geld voor goede kleren, zelden was er geld voor schoenen, nooit een duppie voor iets extra's. Alles, ja álles ging op aan de drank. De slappe zak! Mijn moeder elke dag in tranen, m'n broertjes elke dag kwaad, en ik: elke dag op straat... Waar geloof jij in?, vroeg onze leraar geschiedenis een keer op school aan de hele klas. Waar sta jij over tien jaar? Hij vroeg het aan ons allemaal. We zouden dokter worden, danseres, actrice, stewardess of verpleegster. Boekenverkoopster, lerares, secretaresse, cabaratière, directrice, verkoopster, enzovoort. En wat zei ik? 'Ik ben bang', zei ik. Het rolde er zo maar uit. 'Ik ben bang voor wat er van mij zal worden. Mijn vader...' Verder kwam ik niet, vanwege zo'n vette prop in mijn keel. Maffe stilte in de groep, even later links en rechts geroezemoes. 'Dan gaan we nu maar weer verder met de les', zei de geschiedenisleraar toen maar. En nou zit ik hier. Ik heb veel meegemaakt sindsdien, maar ik ben niet meer zo bang. Elke leuke job is goed, als het maar een beetje betaalt. En ook wil ik trouwen en kinderen krijgen. Huisje, boompje, beestje. Meer niet... Niets minder. Ik ben romantisch hoor... Mag dat?...

(het geweten van) REVA: (op) ...Ja hoor... Dream on girl, dream on... Ik ben er ook zo één. Ook een geweldige jeugd gehad. Tot mijn vader en moeder gingen scheiden, twee jaar terug. Het klinkt al zo gewoon, hè. Scheiden... Ach, dat is de normaalste zaak van de wereld... Nee, ik weet wel beter. Het valt niet mee, het valt tegen. Het valt zwaar tegen, zeker als je van allebei je ouders houdt. Ik was er helemaal kapot van. Mijn wereld stortte in. Het is écht één grote ramp, een drama. Een puinhoop, dat gun je niemand. ...En dan blijkt mijn vader vervolgens ook nog eens doodziek te zijn. Hij had leukemie....., en overleefde het dus niet. Mijn moeder heb ik sindsdien, al een paar jaar, niet meer gezien. Ze schijnt een rijke kerel aan de haak te hebben geslagen. Kwaaietongen beweren dat ze elkaar al kenden voordat... Maar nee, ik geloof dat niet, ik wil het niet geloven: mijn moeder is in één woord fantastisch, en dat moet zo blijven. 'Je houdt jezelf voor de gek, Reva', zeiden m'n vriendinnen van toen. Ik wou ze niet geloven, maar ze hadden gelijk...

Tja, en nou ga ik twee dagen in de week naar school. Met computers, weet je wel. Kan ik later op kantoor... En ik bid elke avond een Onze Vader en twee Weesgegroetjes. Niet lachen! Dat geeft me moed. Ik slaap tevreden in, en word tevreden wakker. En hoe rot mijn dag ook verloopt, ik bid elke avond en val er lekker bij in slaap... en dansend sta ik op. Ik ken nog een versje van vroeger: 'Begin de dag met een dansje, begin de dag met een lach; wie lachend door de morgen gaat die danst de hele dag. Haha! (tegen de andere vijf) Meiden! Komaan!

DEEL 2 (op het plein)

(op het plein; de zes meiden doen een dansje, aan het eind ervan komen de twee jongens Kenny en Antonio op, samen met de andere jongens. ze klappen voor de meiden. Als de meiden zien wie er is, stoppen ze ogenblikkelijk, en gaan direct hun neus poederen, lippen, stiften, nagels lakken, haren kammen

MILAN: Kijk die chickies nou, als ze ons zien worden ze helemaal gek, cool man...

PEDRO: Doe effe normaal man, da's niet voor jou hoor. Ze vallen allemaal als een blok voor Kenny...

JONNO: Nou met die meiden zou ik ook wel eens wat willen beginnen....*(kijkt verlekkerd naar de meiden)*

PEDRO: Vergeet 't maar, die zien er echt maar één staan hoor... als je begrijpt wat ik bedoel...

JONNO: Zeik toch niet zo man, Het lijkt wel of je jaloers bent of zo...

PEDRO: Dacht 't niet...Maar ik kijk wel de kunst af bij Kenny. ...En dan palm ik zo'n grietje in en laat haar mooi de poen voor mij verdienen...

MILAN: Ha, nou dan zou ik eerst maar flink oefenen als ik jou was. Er is wel wat meer voor nodig om de kunst af te kijken.

PEDRO: Wat bedoel je?

MILAN: Wat dacht je van de... ..looks...?

PEDRO: ...De wát?

MILAN: De looks....uitstraling ...uiterlijk...charme...

PEDRO: Oké, ik snap het. Je vindt dat ik dat niet heb dus.

MILAN: Nou.....

PEDRO: Ja, laat maar, je hebt je punt, eik....

JULIAN: Hé, schei uit jullie! ...Als Kenny dit hoort, kun je het shaken. Kenny moet geen ruziemakers in de club.

PEDRO: Waar bemoei je je mee, man? Ik laat me niet uitmaken voor lelijkerd...!

JULIAN: Ga zo door, man, dan krijg je het ook nog met mij aan de stok, en je ligt eruit.

PEDRO: Ja, laat jij je alles zeggen dan?

JONNO: Kappen nou, Pedro, ga effe afkoelen. Er is niks mis met je als je je leert beheersen.

MILAN: Ja joh, ga effe chillen... Hier, neem mijn mp3 en cool down...

PEDRO: Ik laat me niks meer zeggen door jou, ik

JONNO: Pedro.....

PEDRO: Oké, oké... *(gaat apart van de jongens staan en pakt zijn eigen mp3)*

JONNO: Milan, schei 's een keer uit om Pedro zo op de kast te jagen, daar kan ie niet tegen.

MILAN: Als-ie bij ons wil horen, dan moet leren om te incasseren. Het eitje...!

JULIAN: Kan wel zo wezen, maar kijk uit, want Kenny gooit de herrieschoppers er zo uit.

KENNY: Wie schopt herrie?

MILAN: Och, eh... ..niemand...

JULIAN: De heren hadden een meningsverschil, maar ze zijn er uit... De vrede is getekend.

KENNY: Dan is het goed, want gezeik kan ik niet gebruiken, dan kun je verdwijnen...
(Jonno kijkt veelbetekenend naar Milan, die haalt zijn schouders op en knikt dat hij het heeft begrepen)

JULIAN: ...Ja dat heb je ons vaak genoeg duidelijk gemaakt. Maar gaan we vandaag nog wat scoren...?

PEDRO *(staat er inmiddels weer bij)* Wat scoren? ...Die meiden? ...Die bitches...

JONNO: Nou, net dacht je er nog anders over...

MILAN: ...Of heb ik je oogjes geopend...?

JULIAN: Milan, begin nou niet weer, oké?

ANTONIO: Kom op, eitjes. We gaan de meiden toejuichen.
(ze lopen verder naar de meiden)

JONGENS: Hoi meiden.....

(de meiden zien de jongens niet staan, ze hebben alleen oog voor Kenny en daarna komen ze als vliegen op de stroop af)

MEIDEN: (enthousiast) Hai Kenny...!

KENNY: Ziet er goed uit hoor, dat dansen van jullie. Jullie zijn echt fantastisch! Als jullie zo doorgaan, word je nog beroemd, noemen ze jullie de Streetgirls of zo, en kom je vast voor de tv... Zeker weten... (meiden lachen verlegen, giechelen)

ANTONIO: 't Was echt goed, girls, 'streetgirls'! Wow! 't

Was picobello! (meiden kijken afkeurend naar hem)

KENNY: (tegen Antonio, die naast hem is komen staan) Weet je, jongen, als ik veertig ben, kan ik stoppen met werken...

ANTONIO: (overdreven stoer) O, maar als ik, eh... vijftig... eh, vijfendertig ben, rij ik in een sjieke Lamborghini...

KENNY: Maar ik hoef dan niet eens meer te werken... Dan ben ik helemaal binnen...

ANTONIO: Dat snap ik niet, 'niet meer te werken', je werkt nu toch ook helemaal niet...

KENNY (gespeeld boos): Noem jij wat ik doe geen werken? Waar zit je verstand man? Hier, neem een joint (geeft joint), of heb je liever een pilletje (haalt vele diverse soorten uit zijn zakken). Hé, wat zie je bleek om je neus, moet ik je anders daarvoor wat geven...?

ANTONIO: Geef die joint nou maar... (neemt joint, steekt hem aan)

POSSIE: Hé Kenny, heb jij je keuze al gemaakt...?

KENNY: Wat bedoel je precies?

POSSIE: Met wie je uit wilt gaan?

KENNY: O, dat... Nee, (pakt portemonnee, laat veel geld zien, de meiden gillen een beetje) dat weet ik nog niet...

POSSIE: Neem mij dan mee, joh... (verleidelijk) Ik blijf de hele avond bij je...

TROUMIE: (nog verleidelijker) ...en ik de hele nacht... Mag ik met je mee, Kenny?

LISELOT: (gespeeld cool) Mag ik ook een joint, Kenny? (hij geeft er haar één, en geeft haar daarna een zoen op het voorhoofd, zij steekt de joint aan en gaat roken)

KENNY: Zo, dame, dat is dan zesvijftig...

LISELOT: Dat heb ik niet...

KENNY: (grof) Geef dan maar terug (pakt joint weer terug)

LISELOT: Hè, toe nou, alsjeblieft...

KENNY: Nee. Zaken zijn zaken. Heb je geld nodig? Wil je geld verdienen? Wil je goed geld verdienen? Dat kan. Kom dan maar even mee... (Kenny en Liselot gaan samen hand in hand af, overige meiden gaan jaloers met elkaar smoezen in een groepje, ze zien Antonio niet staan. Antonio loopt op het groepje af)

ANTONIO: Zeg, dames... (groepje weert af en kijkt andere kant op, moet er niets van hebben, alleen Reva kijkt nog even)

ANTONIO: Jij, Reva, luister eens... (nu keert Reva hem ook haar rug toe, en voegt zich bij de andere meiden)

ANTONIO: (beetje kwaad) Barst dan maar, stomme wijven... Het is ook altijd Kenny voor en Kenny na, alles is Kenny, Kenny, Kenny..., dat ken toch nie... Verdorie... En mij zien ze niet staan... (Reva kijkt weer heel even, maar als Antonio dat ziet, kijkt ze vlug de andere kant op; de meiden gaan uit verveling ongeïnspireerd weer een dansje doen, na afloop klapt Antonio hard)

ANTONIO: Bravo! Super! Geweldig!

BILLY: Schei toch uit, slijmbal! We deden gewoon maar wat, daar klap je toch niet voor, sukkel!

ANTONIO: Oké, oké... Zeg meiden, is er onder jullie eentje die wel... (ze kijken hem

vies aan), eh..., die wel..., met mij... *(ze kijken hem nog viezer aan)*...eh..., ach, laat ook maar... *(Reva kijkt nog even een keertje naar hem, meiden weer bij elkaar in groepje)*

FELICIA: *(maakt het spannend)* Hé, meiden... Weet je, wat ik het liefst zou willen...

ANDERE MEIDEN: Nou?

FELICIA: Ach, nee, ik vertel het niet...

ANDERE MEIDEN: Hè, toe nou..

FELICIA: Nee, laat maar, het is ook zo stom...

ANDERE MEIDEN *(door elkaar heen)* :Toe nou, schiet op, vertel op, kom aan!

FELICIA: Nou, vooruit dan... Wij zijn toch vrije meiden...?

ANDERE MEIDEN: Ja, dat zijn we!

FELICIA: Nou, maar toch...

ANDERE MEIDEN: Toch wat?

FELICIA: Nou, gewoon...

ANDERE MEIDEN: Wat gewoon?

FELICIA: Ik zou het liefst vandaag nog een hééééle rijke vent tegenkomen... Eentje die mij helemaal ziet zitten. Alleen mij, weet je wel. Zo'n knuffelbeer, tijger, ruige vent ook...Zo'n, zo'n...

BILLY: Arnold Schwarzenegger...?

ANDERE MEIDEN: *(sterk afkeurend)* Nee...

TROUMIE: Eminem?

ANDERE MEIDEN: *(licht afkeurend, bijna neutraal)* Mwah...

POSSIE: Brad Pitt?

ANDERE MEIDEN: *(instemmend)* Mmmmm!

FELICIA: Nee, tóch, meiden, tóch... eentje die, je weet wel, helemaal voor je gaat. Die 's avonds na zijn werk meteen thuiskomt en zijn dikke zachte lippen lekker tegen de jouwe aandrukt, weet je wel, en dan..., mmm.

ANDERE MEIDEN *(gaan er dromerig in mee)* Mmmmmm..., ja.... *(zucht)*

FELICIA: Zo'n vent..., dat is..., dat is... *(Antonio kijkt van de zijkant vol verwachting)*

BILLY: Zo ken ik er maar één...

TROUMIE: Ik ook... en dat is...

VIJF MEIDEN: *(zuchtend)* ...Kenny! *(Antonio kijkt verontwaardigd; Kenny en Liselot komen juist op dat moment terug, Liselot doet haar kleren goed, veegt haar gezicht een beetje af; Kenny gaat op muurtje zitten, meiden staan om hem heen)*

BILLY: *(jaloerse toon)* Zo, was het gezellig?

LISELOT: *(verlegen lachend)* Och...

REVA: *(enthousiast)* En? Is het gelukt?

LISELOT: Gelukt...?

REVA: Nou, heb je die baan?

LISELOT: *(gelukzalig)* O dát... Eh..., ja... Ik hoef alleen maar even een paar keer wat pakjes weg te brengen naar het vliegveld. Dan krijg ik zoveel geld waar ik een maand van kan leven...

REVA: Wat? Wat is dát voor werk? Ik wist niet dat ze zo goed betaalden bij de PTT!

BILLY, FELICIA, TROUMIE en POSSIE: *(kijken Reva veelbetekend aan)* Domme gans!

REVA: Gaan we schelden? Stelletje trutten!

BILLY en FELICIA: Trutten? *(Troumie en Possie aan de kant, Billy en Felicia beginnen te vechten met Reva)*

LISELOT: Wat is er nou?

TROUMIE: Maken ze weer stennis...*(gaat ongeïnteresseerd nagels vijlen)*

POSSIE: 't Is weer zo ver... *(gaat ongeïnteresseerd lippen stiften; Kenny haalt de vechtende meiden uit elkaar, houdt Reva apart vast, Antonio komt erbij, gaat stoer tussen Troumie en Possie aan de ene kant en Reva aan de andere kant staan, Liselot komt verliefd naar Kenny, ze legt haar arm op zijn schouder, maar hij weert een beetje*

grof af)

KENNY: Daar heb ik nou geen tijd voor... Dames, dames, luister eens even goed naar me. Als kerels ruzie maken, kan ik het nog begrijpen. Maar jullie... Shame! Luister eens goed naar me... Ik heb het jullie al vaker gezegd, ik heb voor jullie allemaal werk, allemaal, wie maar wil... Goed. Wie van jullie grof geld wil verdienen gaat nú met mij mee... *(Hij loopt weg, Liselot er flirtend achteraan, Kenny weert een beetje af maar Liselot loopt wel met hem mee; overige meiden gaan op de plek op het muurtje zitten, waar Kenny net zat, ze kijken hem na)*

BILLY: En toch is het een lekker ding...

POSSIE: Lekker kontje, ja...

FELICIA: De rest mag er ook wel zijn...

TROUMIE: *(terwijl Antonio nu Kenny en Liselot naloopt)* ...Een echte prins op het witte paard...

(de meiden kijken elkaar aan, schieten in de lach vanwege hun eigen dromerigheid en het contrast tussen Kenny en Antonio)

POSSIE: Beide voeten op de grond meiden... *(en dan springen ze op de grond)* Ik moet trouwens naar m'n werk...

BILLY: Jij en Troumie hébben tenminste een baantje.

TROUMIE: Afwassen in een smerige kroeg, waar het de hele dag naar bier en mannezweet stinkt, waar je behandeld wordt als een stuk oud vuil, waar ze je voornaam niet eens kennen en je de poten onder je lijf vandaan rent? Noem je dat wérk..., het lijkt meer op slavernij!

POSSIE: En ik? Ik werk in een bloedhete keuken, vijf, zes uur per dag elke dag opnieuw. In een echt klererestaurant. Maar so what? Ik doe het terwijl ik erbij sta te zingen... En vandaag of morgen word ik trouwens toch ontdekt... *(doet impresario na)* 'Hé, girl, jij kan zo mooi zingen én dansen, wil jij niet in mijn show?' En dan ben ik binnen. Villa, zwembad, twee of drie paarden en later twee of drie kids. Yeah! Take me home!

TROUMIE: *(doet ook impresario na)* 'Hé, meisje, wil je in mijn show?' *(knipt in vingers)* 'Dan gaan wij eerst even uit de kleren'

POSSIE: Nou, so what? Als-ie lief is...

BILLY: Ja, maar dat is-ie niet...

FELICIA: Neem Kenny...

LISELOT: *(aan zijkant weer terug, zonder dat de anderen haar zien; ze doet zelf haar kleren losjes en maakt met haar hand vegen van lippenstift op haar gezicht)* Kenny is anders... Hmm...

FELICIA: *(meiden zien nu Liselot)* Hé Lies, luister eens even... Je moet die pakjes niet gaan bezorgen.

LISELOT: Tuurlijk wel, joh, 't is niet wat je denkt...

FELICIA: Je weet verdomd goed dat het foute boel is...

LISELOT: Kenny zegt van niet. Alleen hij durft niet zelf te gaan. De politie kent hem, hè... Hij zegt: 'Wat ik ook bij me heb, mij pakken ze, en dan zéggen ze dat er drugs in zit, al loop ik met kauwgompakketten...' De politie denkt: eens een boef...

BILLY: Precies!

LISELOT: Kenny is veranderd... ..Na jou... En trouwens, mij pakt niemand...

BILLY: ...Ja, trut! Behalve Kenny dan...

LISELOT: *(verlegen lachend)* Hmm... tja... *(dromerig)* O, ik ben verliefd, girls, ik ben zó verliefd... *(Billy loopt in de richting van Kenny)* Wat ga je doen?

BILLY: Luister, pop, jij weet ook wat Kenny en ik vroeger hebben gehad. Ik wil zelf wel eens even uitproberen of hij écht veranderd is...

LISELOT: Als je 't maar laat! Hier blijven!

BILLY: Ik ga waar ik ga en niemand houdt me tegen...

LISELOT: Bitch! Hier blijven!

FELICIA: Billy, toe nou... Het is toch over tussen jullie twee... Wees nou verstandig,

meisje...

TROUMIE: Billy, doe het niet. Ga nou geen onrust stoken...

POSSIE: Kom meiden, laten we gaan. Laat Lies nou maar, ze komt er wel achter...
...als het te laat is, en dan zal ze nog eens terugdenken aan onze goede raad...

(Billy twijfelt nog, maar keert terug en gaat met de anderen mee, Reva blijft achter, gaat op muurtje zitten)

BILLY: *(tegen Liselot)*: Oké, veel geluk, meisje... *(even later zien we – achter het muurtje langs onverwacht Billy toch nog wél stiekem de kant van Liselot op lopen, kennelijk op weg naar Kenny)*

DEEL 3 (op het plein)

(als de meiden weg zijn, komt Antonio op van rechts, ziet Reva en loopt naar haar toe, gaat naast haar zitten, kleine meter ertussen)

ANTONIO: *(enorm verlegen)* Eh...

REVA: *(ook verlegen)* Ja...?

ANTONIO: Eh... Tja...

REVA: Wil je...

ANTONIO: Ja...?

REVA: ...wat zeggen?

ANTONIO: Eh..., ja... ja... ikke...

REVA: Ja?

ANTONIO: Ja...

REVA: In de film neemt de man vaak het initiatief...

ANTONIO: Hoe... hoe... bedoel je?

REVA: Je snapt me toch wel...

ANTONIO: Jawel... Eh... wat vind je van deze... film...? *(hij schuift iets naar haar op, doet alsof hij zijn arm uitrekt en probeert of hij met zijn arm al bij Reva kan)*

REVA: *(verlegen lachend)* Welke? Deze, die van... ..ons? *(schuift ook een klein tikkie naar Antonio toe)*

ANTONIO: Ja?

REVA: Vind je mij...

ANTONIO: Leuk? Ja.

REVA: O.

ANTONIO: Heel leuk.

REVA: Wat?

ANTONIO: Ik eh... vind je... heel... ..leuk.

REVA: Ja?

ANTONIO: Of heb je liever iemand als Kenny?

REVA: Alle meiden zijn gek op Kenny...

ANTONIO: Alle?

REVA: *(instemmend)* Mmm. Ja.

ANTONIO: Jij ook?

REVA: *(haalt schouders op)* Weet ik niet.

ANTONIO: O.

REVA: *(kijkt op horloge)* O, ik moet naar school. Nou ik ga, doe! *(af)*

ANTONIO: *(teleurgesteld)* Dag... *(voor zichzelf)* Zie je wel... onderwijs, daar heb je helemaal niks aan...

(Antonio gaat verveeld op muurtje zitten)

ANTONIO: *(tegen publiek)* Ik ben verliefd. Op Reva. Ik vind haar de mooiste, knapste, coolste, aardigste, vriendelijkste, liefste, te gekste, kan je dat zo zeggen?, tofste, mafste, grappigste griet die ik ken... Echt waar. Zij is het voor mij, hélemaal. Maar ja, al die meiden zien eigenlijk alleen maar Kenny. Volgens mij, als Kenny wat met Reva probeert, ziet ze mij meteen niet meer zitten. Ik ben een eikel. Ik kan niks, ik weet niet wat ik wil, maar ik weet wel dat ik Reva wil. Ik hoop dat Kenny haar met rust laat... O

wee, als ze Kenny echt leren kennen. Dat is nóg een grotere eikel! Dan zien die meiden heus wel in, wat voor rotzak hij eigenlijk is... Een oplichter, een dief, iemand die bij het minste geringste geweld gebruikt, en die je belazert waar je bij staat. Hij is een misbaksel. Ik mag hem totaal niet. Maar hij heeft succes bij de vrouwen en ik niet... Terwijl hij nog nooit eerlijk is geweest. Geen dag, geen moment. Echt waar, nog nooit... (*Kenny komt eraan; Antonio poeslief*) Hé Kenny, grote vriend! Hoe is het, jongen?

KENNY: Al die vrouwen, ik word er zo moe van... Maar ja, ze werken goed voor me...

ANTONIO: Als het je te veel wordt, al die dames, dan wil ik wel wat van je overnemen...

KENNY: Je weet waar het mij om gaat. Als ik veertig ben...

ANTONIO: ...krijg je als je in dit tempo doorgaat niks meer gedaan...

KENNY: (*lacht luid*) Hahahaha! Die is goed... Laat me niet lachen... Oké. (*kijkt schichtig om zich heen*) Zeg..., vertrouw jij die wijven een beetje...?

ANTONIO: (*stoer*) Welnee man, allemaal bitches. Die pakken je als ze kunnen. Allemaal stomme meiden, man. Schei toch uit...!

KENNY: Ja, zie je, dat denk ik ook. Eigenlijk wil ik van ze af, domme wijven... En daarom heb ik die twee allebei naar het vliegveld gestuurd, haha! Zo kom ik makkelijk van ze af... ik wil vrijheid, jongen. Luister maar wat ik geregeld heb..., maar, níet hier op straat..., kom mee..., dan vertel ik je mijn plan... (*gaan rechts af*)